

Handelsværdien. Denne Bestemmelse vil efter min Mening have stor Betydning, fordi man bør tilstræbe, at Jordværdi og Handelsværdi kommer til at svare saa nøje til hinanden som muligt.

Det ærede Medlem kritiserede Bestemmelsen i § 12 om, at Bruget ikke maa pantsættes. Den Bestemmelse er foreslaaet med velberaad Hu, det gælder om at sikre de paagældende imod Spekulation i Ejendommen og om, at Staten til enhver Tid i Virkeligheden har den fulde Ejendomsret baade over Jord og Bygninger.

Saa kritiserede det ærede Medlem til sidst, at vi havde slettet Bestemmelsen om Revision. Det er nu mit Standpunkt, at det i Virkeligheden kun skal være i yderst sjældne Tilfælde, man skal indsætte en Revisionsbestemmelse. Er der Trang til Revision af Loven, er der i hver eneste Samling Lejlighed til at drøfte, om det er nødvendigt. Det er et meget forkerkt Standpunkt, at man indfører saadanne Revisionsbestemmelser i Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der talte paa de Radikales Vegne, sagde, at de var enige med os om, at man bør have en Ekspropriationsbestemmelse, fordi det vil være ganske umuligt i Længden at skaffe tilstrækkelig Jord frem til rimelige Priser uden Ekspropriation, og det ærede Medlem sagde, at der var retsligt set ikke nogen Forskel mellem de Radikales Standpunkt til Ekspropriation efter Jordværdi og vort Standpunkt. Det er rigtigt, det tror jeg heller ikke, men saa kan der heller ikke være nogen som helst retslig Forskel mellem vort Standpunkt overfor Ekspropriation til Tillægsjord og Ekspropriation til Oprettelse af nye Brug. Naturligvis kan man have en anden Opfattelse end vi af, om det er berettiget og nødvendigt at ekspropriere til Tillægsjord, men retsligt set er det lige saa berettiget at anvende Ekspropriation til Tillægsjord som til Oprettelse af nye Brug. Det ærede Medlem sagde, at naar de kunde gaa med til Ekspropriation til Oprettelse af nye Brug, men ikke til Ekspropriation til Erhvervelse af Tillægsjord, var det, fordi man ikke opnaaede det samme derved som ved Oprettelse af nye Brug, idet man ikke fik flere Brug oprettet, skaffet flere Mennesker Erhverv, og han nævnte flere forskellige Ting, han mente vi ikke opnaaede ved denne Ekspropriation, og nævnte ogsaa, at det var af Betydning, at der fremtidig fandtes Brug af uensartet Størrelse. Det er nok muligt, men det er heller ingen Tvangssag, at de skal have Tillægsjord alle sammen. Naar

vi foreslaar dennes Ekspropriationsbestemmelse, saa er det af Hensyn til Ejerne af de smaa Husmandsbrug, der gerne vil have et Stykke Jord til, men som ikke ser nogen Udvej for at skaffe sig denne Jord ved egen Hjælp, selv om de har Pengene dertil, fordi de omboende Gaardmænd og større Landmænd ikke vil sælge Jord til dem.

Selv om man ikke opnaar det samme som ved Oprettelse af nye Brug, opnaar man dog efter min Mening meget store Ting ved dette Forslags Gennemførelse. Man bidrager saaledes i Virkeligheden i høj Grad til at aflaste Arbejdsløsheden. Alle, der kender til Landbrugsforhold, ved jo vel, at Ejerne af disse smaa Husmandsbrug ikke kan klare sig uden at søge Arbejde hos fremmede, og dette medfører, at de tager Arbejdet fra dem, som udelukkende skal leve af at arbejde for andre, hvad der naturligvis i høj Grad er medvirkende til at forøge Arbejdsløsheden. Desuden maa de paagældende altid gaa ud at søge Arbejde hos andre netop paa det Tidspunkt, da det var allermest nødvendigt, at de blev hjemme og passede deres egen Ejendom; derfor bliver disse smaa Brug meget ofte ikke passet, ikke drevet saa godt, som de burde, og derfor er det ogsaa af samfundsmæssig Betydning, om man kunde faa en Del af disse alt for smaa Brug gjort noget større. I Kraft af de Jordlove, der blev gennemført i 1919 vedrørende Udstykning af Lensjord og Præstegaardsjord, har man jo ogsaa i mangfoldige Tilfælde givet Tillægsjord til bestaaende Brug, der har været for smaa, og dette har saare ofte vist sig at være en udmærket fortjenstfuld Gerning, idet disse Ejendomme derved netop er blevet af en saadan Størrelse, at de har kunnet give den Familie, der boede paa dem, det tilstrækkelige til Livets Ophold. Derfor tror jeg ikke, at man saadan uden videre kan feje dette Spørgsmaal til Side og sige, at det er ikke undersøgt, og det maa ud til Undersøgelse. Hvad er det, man vil have sendt ud til Undersøgelse? Hvis man vil have Spørgsmaalet sendt ud til Undersøgelse, vil det blot være ensbetydende med, at dets Afgørelse bliver skudt ud i en uvis Fremtid, saa bliver det ikke løst i de første Aar, thi det vil være ganske umuligt i Løbet af kortere Tid at fremskaffe de mange Oplysninger, som man da vil kræve. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil blive Resultatet, og at alle de, der er imod denne Bestemmelse om, at der gives Tillægsjord til disse smaa Brug, i saa Fald vil søge at trække Sagen i Langdrag.

Det ærede Medlem sagde, at det var